Sfântul sfinţit mucenic Teodosie - Martirul de la Brazi

(22 septembrie)

Sfântul sfinţit mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, mitropolitul Moldovei (22 septembrie):

https://www.academia.edu/44227516/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Teodosie_de_la_M%C4%83n%C4%83stirea_Brazi_mitropolitul_Moldovei_22_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-teodosie-de-la-brazi/mode/2up

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-teodosie-de-la-brazi

***

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Teodosie-(22-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=M%C4%83n%C4%83stirea+Brazi

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+Brazi

&&&

Biserica Ortodoxă Română sărbătoreşte astăzi pe unul dintre sfinţii martiri români, ierarhul Teodosie de la Mănăstirea Brazi. Sfântul a trăit în secolul al XVII-lea şi a fost stareţ al Mănăstirii Brazi din oraşul Panciu, unde a trăit o mare parte din viaţă şi unde a şi fost înmormântat. A fost episcop de Roman şi mitropolit la Iaşi, însă pentru scurtă vreme. Moaştele sale se află în paraclisul actualei Mănăstiri de la Brazi, judeţul Vrancea.

Sfântul ierarh mucenic Teodosie de la Brazi s-a născut într-un sat din zona Vrancei, în prima jumătate a secolului al XVII-lea şi a intrat de tânăr în monahism. A fost instruit de monahi mai în vârstă de la mănăstirile din sudul ţării, iar la scurt timp după ce a îmbrăţişat viaţa monahală, a fost ales stareţ al Mănăstirii Bogdana, din judeţul Suceava. A refăcut această mănăstire cu ajutorul logofătului Solomon Bârlădeau, iar la resfinţire a fost prezent şi patriarhul Dositei al Ierusalimului. În 1670, Teodosie a fost ales episcop de Rădăuţi, aici având o activitate intensă, sprijinind credincioşii din parohii şi ajutând mănăstirile şi schiturile de pe cuprinsul eparhiei. Documentele vremii arată că, prin grija episcopului Teodosie, s-au refăcut mănăstirile Soveja, Mera, Lepşa Buluc şi Scânteia.

Mitropolit la Iaşi

Cu toate că scaunul de Mitropolit al Moldovei era ocupat de un vrednic ierarh, Sfântul ierarh Dosoftei, vitregia vremurilor a determinat ca, în 1674, acest scaun să devină vacant, prin plecarea marelui mitropolit în Polonia, împreună cu domnitorul Ştefan Petriceicu. Moldova era condusă la acea vreme de domnitorul Dumitraşcu Cantacuzino, cunoscut pentru fidelitatea faţă de Poarta Otomană. Acesta a cerut episcopilor din Moldova să aleagă un mitropolit, care să-l ungă ca domnitor în faţa poporului. În pofida refuzului său, episcopul Teodosie a fost înscăunat ca mitropolit la Iaşi. Păstorirea sa nu a durat decât un an, întrucât domnitorul Dumitraşcu Cantacuzino l-a sechestrat la Mănăstirea „Sfântul Sava“ din Iaşi,

pentru îndrăzneala de a-i fi cerut crudului domnitor să pună capăt asupririi otomane.

Ctitorul Mănăstirii Brazi

La întoarcerea mitropolitului Dosoftei la Iaşi, Teodosie a fost eliberat şi a plecat în sudul Moldovei, locuind la Focşani, dar venea des şi locuia şi la Bogdana. În Vrancea, ierarhul s-a ocupat cu reconstruirea Mănăstirii Brazi din zonă, unde a construit o biserică nouă, chilii pentru monahi şi a reluat viaţa monahală. A adus pentru monahi un stareţ instruit în tainele monahismului, de la Muntele Athos, pe egumenul Zaharia. De asemenea, a obţinut de la domnitor dreptul de proprietate asupra terenurilor din zona mănăstirii. Grija sa faţă de mănăstirile din zona Vrancei a determinat revigorarea multor aşezăminte monahale de aici. A avut iniţiativa ridicării schiturilor Muşinoaiele şi Trotuşanu, cumpărând terenuri în acest scop.

Cu toate acestea, Sfântul Teodosie nu a avut o viaţă liniştită. În 1688, pe când se afla la Focşani, ierarhul a fost răpit de duşmanii săi greci, prieteni cu rudele fostului domnitor Dumitraşcu Cantacuzino. A fost dus în Ţara Românească şi chinuit timp de zece săptămâni. După ce a scăpat cu viaţă din această încercare, Teodosie s-a întors în Vrancea, unde a mai construit trei schituri.

Ucis de tătari

Se spune că Sfântul ierarh Teodosie a simţit cu mult timp înainte că va muri ca martir şi de aceea s-a rugat mult şi s-a pregătit duhovniceşte pentru aceasta. În toamna anului 1694, tătarii au invadat din nou Moldova, jefuind şi distrugând biserici. Nici Mănăstirea Brazi nu a scăpat de tătarii care l-au chinuit pe bătrânul ierarh pentru a le da avuţia şi odoarele mănăstirii. Refuzul sfântului i-a înfuriat pe tătari, tăindu-i capul. A fost îngropat noaptea, în apropiere, de câţiva cre-dincioşi.

Minunea descoperirii moaştelor

Moaştele Sfântului Teodosie de la Mănăstirea Brazi au fost descoperite mult mai târziu. Un alt sfânt român, Antipa de la Calapodeşti, care a trăit în perioada 1816-1882, a scris despre fericitul eveniment, la care a fost martor pe când era novice la Mănăstirea Brazi. Acesta povesteşte că în anul 1842, „înainte ca arhimandritul Dimitrie să fie stareţ al Mănăstirii Brazi din Moldova, el a trăit viaţă pustnicească aspră într-o pădure mare, unde din întâmplare, a găsit îngropat un vas mare plin cu bani de aur. În vas a găsit o însemnare, în care se spunea că aceşti bani sunt de la mitropolitul Dositei (Theodosie), care i-a ascuns acolo, prevăzându-şi sfârşitul său

mucenicesc din mâna turcilor. În însemnare se mai spuneau şi acestea: «cine va găsi aceşti bani este îndatorat să zidească din ei o mănăstire şi trei schituri. La terminarea de zidit a celui din urmă, al treilea schit, va afla şi moaştele mele».

Înştiinţând pe mitropolitul de la Iaşi despre această minunată descoperire şi primind de la el binecuvântare, arhimandritul Dimitrie a început cu râvnă să împlinească ultima dorinţă a fericitului mitropolit. A înălţat o mare biserică, iar după ce a terminat de construit cel de-al treilea schit, a rânduit ca în ograda lui să se sape şi pentru dânsul un mormânt“. Când s-a săpat mormântul stareţului Dimitrie, în curtea schitului, s-a găsit sicriul cu moaştele Sfântului ierarh Teodosie, aşa cum acesta a prezis din timpul vieţii sale.

Cinstit ca sfânt până în zilele noastre

Pe 6 mai 1842, moaştele au fost aşezate de un sobor de preoţi într-un mormânt nou. Se crede că stareţul Dimitrie i-a scos din mormânt capul spre a fi cinstit, fapt de care amintea, în 1857, egumenul Mănăstirii Bogdana, Antonie Dum-bravă. Capul sfântului a fost păstrat şi cinstit în altarul paraclisului subteran de la Brazi, până la desfiinţarea acestui aşezământ monahal, în 1959, când a fost aşezat înapoi în mormânt.

După Revoluţia din 1989, Mănăstirea Brazi a fost redeschisă. Prin efortul unor maici, în frunte cu stareţa de atunci, maica Iustina, s-a reactualizat cinstirea Ierarhului Teodosie. A fost pictat ca sfânt cu aureolă la troiţa de la intrarea în mănăstire, precum şi în pridvorul palatului episcopal din Buzău, iar la începutul anului 2002, săpăturile efectuate în locul fostului paraclis subteran al mănăstirii au dus la descoperirea moaştelor mitropolitului Teodosie. Astăzi, acestea se află în paraclisul mănăstirii.

Sfântul ierarh mucenic Teodosie de la Brazi a fost canonizat de Biserica Orto-doxă Română în anul 2003.

Mănăstirea din valea celor trei brazi

Astăzi, Mănăstirea Brazi din oraşul vrâncean Panciu îşi serbează hramul. Cu acest prilej, Preasfinţitul Epifanie, episcopul Buzăului şi Vrancei, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi va oficia Sfânta Liturghie arhierească.

Mănăstirea Brazi, situată în apropierea oraşului Panciu, din judeţul Vrancea, a fost iniţial schit.

Legenda spune că a fost construită pe locul unde a fost salvată fiica domnitorului Vasile Lupu din mâna a trei fraţi unguri. Aceştia mergeau spre Transilvania, când un tânăr cazac, pe nume Mazepa, crescut la curtea regelui polon Ioan Cazimir, i-a învins pe cei trei fraţi unguri şi a eliberat fata domni-torului moldovean.

În amintirea acestui eveniment, Mazepa a sădit trei brazi, iar un an mai târziu, în 1654, unul dintre boierii domnitorului Vasile Lupu a ridicat un schit de maici pe acel loc, cu hramul „Sfântul Gheorghe“.

În 1807, ieromonahul Dimitrie a mutat biserica din lemn şi schitul pe un deal din apropiere. Biserica a fost reclădită în 1834, din piatră, iar schitul a fost transformat în aşezământ pentru călugări. Sub chiliile călugărilor exista un paraclis în care se intra printr-o scară secretă. În zidurile groase de jos se aflau chilii şi o cişmea ce curgea permanent, iar printr-o uşă ce se deschidea dintr-o strană bine mascată se ajungea în camere secrete, folosite la năvălirile turcilor.

Arheologii spun că schitul ar fi avut, de-a lungul istoriei, şapte biserici. Una dintre ele a fost distrusă de nemţi în 1918, alta de cutremurul din 1940, iar ultima, construită în 1944, a fost ruinată. Se păstrează şi astăzi în subteran Paraclisul Sfântului Teodosie, dar picturile originale sunt acoperite de ciment. Schitul a fost desfiinţat de regimul comunist în 1959 şi reînfiinţat după 1989.

Mărturia stareţului Dimitrie

Documentele vremii păstrează mărturia stareţului Dimitrie de la Brazi despre descoperirea mormântului marelui ierarh Teodosie: „Am vrut să-mi fac mormântul meu în ţintirim la Brazi, tocmai în mijlocul locului unde a fost Biserica veche. Şi, săpând adânc de şase palme, am găsit locul unde, la picioarele răposatului mitropolit Teodosie, ctitorul Mănăstirii Brazi, se găsea capul mormântului meu. Şi, săpând în sus, am găsit tot trupul deplin, înşirate oasele, iar capul l-am găsit cu gura în jos, pus pe o cărămidă mare în cornuri, precum este ştiut că a fost tăiat de tătari şi îngropat noaptea de nişte credincioşi“.

La acestea, Sfântul Antipa de la Calapodeşti adaugă: „M-am învrednicit eu însumi să văd şi să sărut aceste moaşte, din care ieşea un parfum foarte mirositor“.

Ştefan Mărculeţ

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, mitropolitul Moldovei

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, mitropolitul Moldovei: Arătatu-te-ai, Sfinte ierarhe Teodosie, sfeşnic pururea luminos şi mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai prin slujire şi mucenicie, ca o jertfă prea curată aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cântarea 1

Irmos: Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a surpat Hristos, cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ puternic şi pe Israel l-a izbăvit, pe cel ce cânta cântarea de biruinţă.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din părinţi binecredincioşi, vieţuitori în Ţara Vrancei, răsărind, Sfinte ierarhe Teodosie, ai primit de la ei mireasma bunelor învăţături care te-au povăţuit să mergi pe calea Domnului.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din fragedă vârstă te-ai arătat vlăstar bun al Bisericii lui Hristos, căci mergând cu părinţii tăi la Schitul Brazi, bucurai prin râvna ta duhovnicească pe călugării cei nevoitori cu priceperea şi cu înţelepciunea cuvintelor din învăţăturile dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vrednicii de pomenire schimonahi, Teofilact şi Sava, se bucurau cu duhul, văzând râvna ta pentru locaşul ce l-au zidit cu multă trudă. Şi mai mult astăzi se bucură fiii tăi sufleteşti, ai plaiurilor vrâncene, pe care te rugăm, acoperă-i cu rugăciunile tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu cel ce S-a Întrupat din tine şi de sânurile Părintelui nu S-a despărţit, roagă-L neîncetat să mântuiască de toată întristarea pe cei ce i-a zidit.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce cu porunca Ta ai înfipt pământul pe nimic şi ai ridicat nereţinut pe cel îngreunat, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Unule, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin marea ta osârdie pentru Dumnezeu, ai intrat ca un viteaz ostaş în obştea mănăstirii de la Brazi, unde te-ai nevoit cu postul şi cu rugăciunea. Şi dorind pe Hristos, ţi-ai adăpat sufletul cel însetat din izvorul nesecat al Dumnezeieştilor Scripturi.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând predaniilor Sfinţilor părinţi, ai dobândit smerita cugetare, Sfinte ierarhe Teodosie. Şi agonisind noian de virtuţi, te-ai învrednicit de îngerescul chip, pe care în binecuvântata Mănăstire Bogdana l-ai primit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Se veseleşte a Buzăului şi Vrancei Eparhie de fiii săi luminaţi de Domnul Hristos, iar Biserica dreptmăritoare a Moldovei tresaltă de bucurie pentru vrednicele vlăstare ce au odrăslit din Ţara de Jos: Varlaam şi Teodosie, ierarhi ai lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Roagă neîncetat, curată, pe Cel ce S-a Întrupat în pântecele tău, ca să mântuiască din înşelăciunea diavolului pe cei ce te laudă pe tine, Preasfântă Stăpână.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiască deşertarea Ta cunoscând-o Avacum, cu mai-înainte vederea Hristoase, cu frică a strigat către Tine: spre izbăvirea poporului Tău ai venit ca să mântuieşti pe unşii Tăi.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bat clopotele Moldovei, Bucovina se îmbracă în haine de sărbătoare, să întâmpine cu bună cuviinţă pe arhiereul Teodosie ce în scaunul Rădăuţilor vine, dăruind sfântă binecuvântare.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din Ţara de jos ai urcat spre înaltele culmi ale harului din care ai adăpat turma ta cea blândă din Ţara de sus, acolo unde străjuie cu trupul în mormânt bine credin-ciosul voievod Ştefan cel mare şi sfânt.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe scaunul vlădicesc al Romanului fiind chemat, ierarhe al Domnului, ai vestit pe Soarele Hristos şi glasul tău de bucium a răsunat până pe colinele Vrancei de unde ai odrăslit, prea fericite Teodosie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

În chip minunat, Fecioara născând, durerile naşterii n-a cunoscut; ci, Maică şi Fecioară a rămas, pe care lăudând-o, strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum având-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine alerg şi către Tine strig: luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii ţi-a hărăzit ţie, de trei ori fericite, scaunul Moldovei, urmând Sfântului Dosoftei, stihuitor al vechilor Scripturi. Cu râvnă arhierească ai plugărit ţara toată şi binecuvântând, ai semănat Cuvântul lui Hristos.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca dintr-un izvor s-a revărsat întru tine, cu adevărat, darul înţelepciunii lui Hristos Dumnezeu. Ţi-ai închinat viaţa slujirii oamenilor, revărsându-le în inimi din roua Duhului şi povăţuindu-i să fie împlinitori ai faptelor bune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Apărător al dreptei credinţe, te-ai arătat ca un scut în faţa primejdiei păgânilor, ierarhe prea înţelepte. Cu duhul gurii tale ai secerat neghina aruncată de cel viclean, iar cu arhierescu-ţi dar ai mustrat pe voievodul cel tiran.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pururea Fecioară, te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu pe Dumnezeu Cuvântul cu trup, lumii L-ai născut.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel de suflet stricător, alineaz-o, Stăpâne Hristoase şi mă scoate din stricăciune, ca un Milostiv.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De prigonirile celor rău voitori, nu te-ai înfricoşat, părinte, ci cu bărbăţie, ai biruit toate uneltirile lor. Pentru ostenelile tale, Hristos te-a prea mărit ca un biruitor.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmându-i Sfântului Ioan Botezătorul, ai mustrat silnicia voievodului nedrept, care, nesuferind certarea ta, părinte te-a izgonit din scaunul vlădicesc al Moldovei. Iar tu, sfinte, de Hristos fiind întărit, ai rămas neclintit în adevărul lucrurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De curăţia sufletului tău ne minunăm, părinte şi ne rugăm ţie cu umilinţă: întăreşte credinţa din sufletele noastre să ajungem vase curate ale harului, cu rugăciunile tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine rug nears şi munte şi scară însufleţită şi uşă cerească, după vrednicie, te slăvim, Marie prea slăvită, lauda dreptcredincioşilor.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru birui-nţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Glasul Cuvântului vieţii a răsunat în Biserica lui Hristos, căci păstorul ei s-a arătat bun chivernisitor al Tainelor lui Dumnezeu. Drept aceea, soborul arhiereilor şi

cetele călugărilor cântă într-un glas: Bucură-te, Sfinte ierarhe Teodosie, mucenice nebiruit al lui Hristos.

Cântarea a 7-a

Irmos: Domnul părinţilor Cel Preaînălţat văpaia a stins-o şi pe tineri i-a rourat; pe cei ce cântau într-un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Inima fiindu-ţi plină de lumina Dumnezeirii celei Întreit strălucitoare, nu te-ai împuţinat duhovniceşte, părinte, când te-au izgonit din scaunul păstoresc al Moldovei; într-armat fiind cu puterea Duhului, ţi-ai adunat mulţi ucenici în jurul tău pe care i-ai învăţat să cânte: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După plecarea ta din scaunul vlădicesc, cu aceeaşi râvnă ai slujit Biserica lui Hristos, ridicând locaşuri sfinte, în care fiii tăi duhovniceşti lăudau neîncetat, zicând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sălaş de nevoinţă şi şcoală de sfinţenie s-au arătat aşezămintele pustniceşti pe care le-ai întemeiat, Sfinte ierarhe Teodosie. Pentru aceea şi astăzi, cinstind sfintele tale moaşte, într-un glas, cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce din Fecioară Te-ai născut şi pe aceasta de Dumnezeu Născătoare ai arătat-o, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului; şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Ţie, Făcătorului a toate, tinerii cei ce dănţuiau în cuptor, închipuind toată lumea, cântau: toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ducând viaţă cu totul îmbunătăţită, Sfinţite mucenic al lui Hristos, ierarhe Teodosie, la cunoaşterea cea înaltă a firii lucrurilor ai ajuns şi ne-ai învăţat a cânta: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vas care cuprinde în sine Duhul cel dătător de viaţă ai fost ales de Dumnezeu, ierarhe de trei ori fericite; căci ţie ţi s-a dat să împarţi tuturor darurile cele ce izvorăsc de acolo din destul, cântând, neîncetat: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Râvna vieţii tale şi sângele mucenicesc ţi-au fost răsplătite de Hristos în ceruri, dându-ţi cununa cea neveştejită a Împărăţiei Sale, de unde strigi neîncetat: preoţi, binecuvântaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai slăvită decât Serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu curată, în pântecele tău purtând pe Cel ce Se poartă pe Scaun de Heruvimi; pe care, împreună cu cei fără de trup, oamenii Îl prea slăvim întru toţi vecii.

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne în chinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Catavasie: Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Isaie dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu şi Omul. Răsăritul este Numele Lui, pe care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După îndelungi osteneli, prin mucenicie, ţi-ai sfârşit viaţa, ierarhe al lui Hristos. Roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, sfinte, să ne izbăvească de primejdiile ce ne împresoară ca să-L slăvim în veci.

Stih: ***Sfinte părinte Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte mărgăritare de mult preţ s-au arătat sfintele tale moaşte, fericite ierarhe, prin care trimite-ne nouă mana cea cerească de la Hristos Dumnezeu, cel ce te-a prea mărit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu evlavie şi umilinţă, ne închinăm sfintelor tale moaşte şi cu lacrimi de bucurie îţi aducem mulţumire, părinte ierarhe Teodosie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Domnul, pe care L-ai născut; roagă-L să dăruiască iertare de păcate celor ce cu credinţă te laudă pe tine.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Prea lăudaţilor mucenici...

Făclie luminoasă a Bisericii şi apărător al dreptei credinţe te-ai arătat, Sfinte părinte Teodosie, păstorind cu cinste turma cea cuvântătoare a lui Hristos. Drept aceea, în ceruri ai primit cununa biruinţei pentru vredniciile tale, ierarhe prea lăudate. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Prea lăudaţilor mucenici...

Pe apărătorul năpăstuiţilor, pe risipitorul uneltirilor celui viclean şi mângâietorul celor necăjiţi şi părăsiţi de oameni, cetele călugărilor să-l laude după cuviinţă. Pe ierarhul lui Hristos, Sfântul Teodosie, să-l rugăm ca să mijlocească pentru sufletele noastre.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Prea lăudaţilor mucenici...
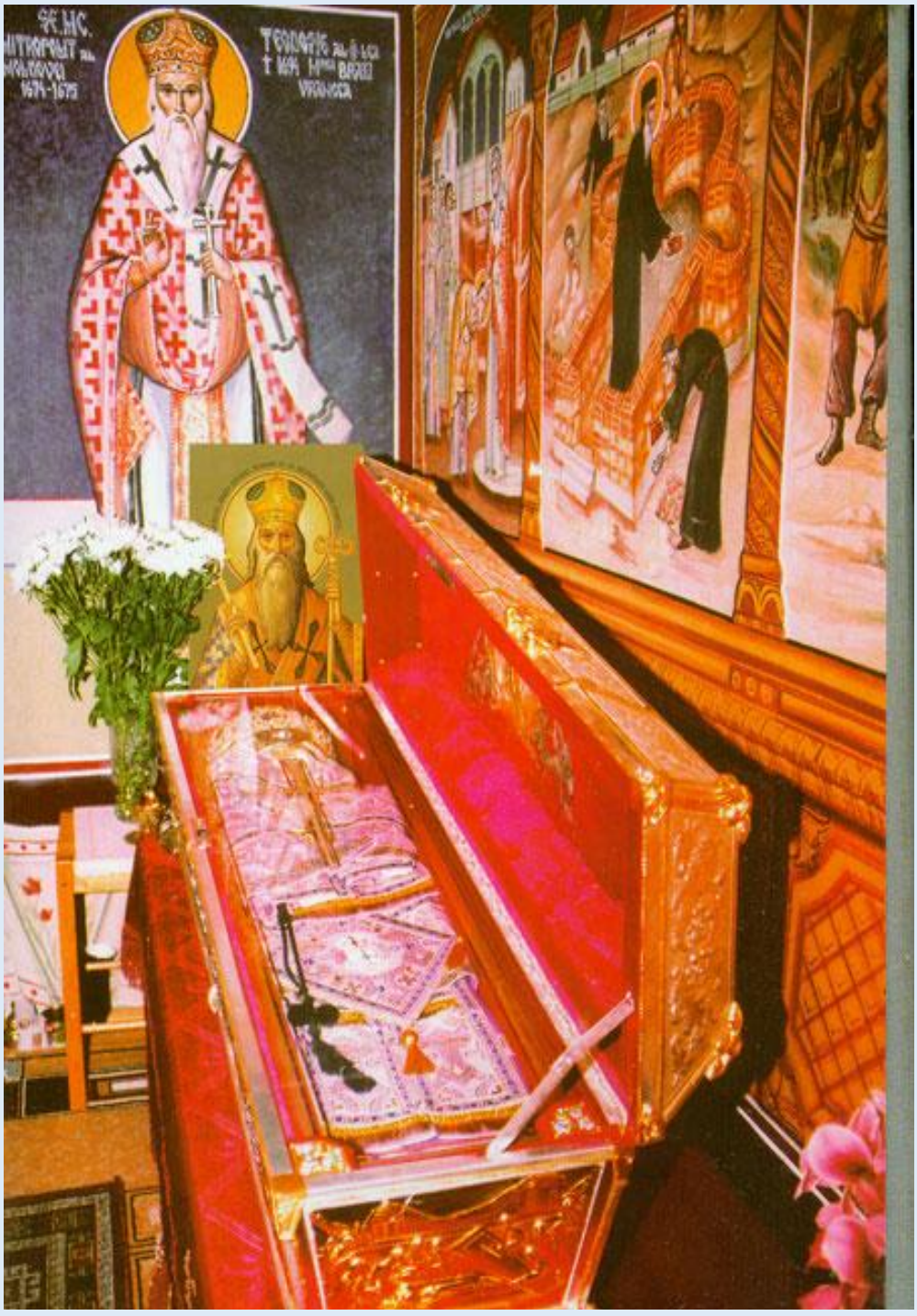
Nu avem alt ajutor afară de tine, nu avem altă nădejde în ispitele ce ne împresoară, prea curată Fecioară. Acoperă-ne cu acoperământul tău, Preasfântă Marie, pentru rugăciunile mult pătimitorului ierarh, Teodosie al Moldovei.